

MAREK PASIECZNY

KONCERT - PORTRET PODWÓJNY

KONCERT „SYMFONICZNY” NA DWIE GITARY I ORKIESTRĘ SYMFONICZNĄ

Zamówiony i dedykowany miastu Zielona Góra
oraz Lubuskiemu Towarzystwu Gitarowemu

MAREK PASIECZNY

KONCERT - PORTRET PODWÓJNY

KONCERT „SYMFONICZNY”
NA DWIE GITARY I ORKIESTRĘ SYMFONICZNĄ
ZIELONA GÓRA 2014

I. FANFARA

(wariacje w formie ronda oparte na temacie hejnału miasta Zielona Góra)

II. ADAGIO

(melodia oryginalna - „filmowy portret podwójny”)

III. MOTO PERPETUO

(„szybka jazda przez miasto” - oparte na melodii Górali Czadeckich „Powiadajom ludzie”)

IV. CADENZA - FINALE

dedicated to the city of ZIELONA GORA and LUBUSKIE GUITAR SOCIETY

„THE DOUBLE PORTRAIT CONCERTO” SYMPHONIC CONCERTO FOR TWO GUITARS AND ORCHESTRA

I. FANFARA (rondo variations based on bugle call of the city of Zielona Gora)

II. ADAGIO (original theme „the film city portrait”)

III. MOTO PERPETUO („fast ride through the city” - based on folk melody

„Powiadajom ludzie” by Gorale Czadeccy)

IV. CADENZA - FINALE

Wykonawcy:

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Zielonogórskiej

JACEK KRASZEWSKI - dyrygent / conductor

MAREK PASIECZNY - gitara / guitar

MICHAŁ STANIKOWSKI - gitara / guitar

MAREK PASIECZNY | Londyn, czerwiec 2014

GENEZA:

Jestem wieloletnim fanem twórczości Ryszarda Kapuścińskiego - reportażysty, pisarza, dziennikarza i podróżnika. W swojej książce zatytułowanej „Podróże z Herodotem”, Kapuściński zawarł według mnie swoistą kwintesencję „aktu podróżowania”:

Podróż przecież nie zaczyna się w momencie, kiedy ruszamy w drogę, i nie kończy, kiedy dotarliśmy do mety. W rzeczywistości zaczyna się dużo wcześniej i praktycznie nie kończy się nigdy, bo taśma pamięci kręci się w nas dalej mimo, że fizycznie dawno już nie ruszamy się z miejsca.

I tak rzeczywiście jest. Każdą odbytą podróż można niejako na nowo przeżyć w swoich własnych myślach, we własnej pamięci, wspomnieniach. Ogromna większość moich kompozycji inspirowanych szeroko pojętą sztuką i kulturą krajów, w których przyszło mi mieszkać przez ostatnią dekadę, powstała nie w ich rdzennym środowisku, a daleko od niego. Taka perspektywa wnosi w przypadku artystycznej kreacji niezwykle pozytywny i potrzebny obiektywizm. Dokładnie tak zdarzyło się w przypadku tego właśnie koncertu podwójnego.

Pierwsze szkice do koncertu oraz temat „Adagia” powstały w maju 2012 w Pretorii w Afryce Południowej. Pomysł na ruchliwą, motoryczną część trzecią „Moto Perpetuo” przyszedł do mnie na lotnisku w Kuala Lumpur w Malezji we wrześniu 2013. Szkice do kadencji gitar oraz techniczny, czy też gitarowy aspekt koncertu, a także jego forma powstały w miastach: Auckland, Taranaki oraz Wellington w Nowej Zelandii (wrzesień / październik 2013). Nad ukończeniem, orkiestracją i edycją pracowałem intensywnie pomiędzy grudniem 2013 a kwietniem 2014 w Londynie i w Guildford w Wielkiej Brytanii. Próby z moim przyjacielem i gitarzystą - Michałem Stanikowski odbyliśmy w marcu w Wielkiej Brytanii oraz w kwietniu i maju w Trossingen w Niemczech.

Przez ten cały okres myślami byłem z miastem Zielona Góra, jego mieszkańcami i moimi osobistymi wspomnieniami z kilku już wizyt jakie odbyłem do tego miasta. Również ze wspomnieniami współpracy z rewelacyjną, niebywale przyjazną i otwartą na nowy repertuar Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Zielonogórskiej. W dużej mierze pisząc ten koncert myślałem właśnie o muzykach filharmonicznych z Zielonej Góry.

TYTUŁ:

Za tytułem „KONCERT - PORTRET PODWÓJNY” ukrywa się kilka jego różnych znaczeń. „Portret podwójny” to oczywiście duet dwóch gitar, dwóch solistów. To także portret pomiędzy solistami a orkiestrą. To także mój subiektywny muzyczny portret miasta Zielona Góra. „Portret podwójny,, to również „jubileuszowy portret” na dziesiątą edycję Międzynarodowego Festiwalu Gitarowego (2014). Słowo „portret” także (i słusznie) powinno kojarzyć się ze sztukami wizualnymi (malarstwem). Koncert ten jest napisany w bardzo wizualnym, „filmowym” języku (efektowna i skrząca się kolorami orkiestracja). To w końcu muzyczny portret orkiestry Filharmonii Zielonogórskiej. Tytuł „...na dwie gitary i orkiestrę symfoniczną”, a nie choćby „na dwie gitary z towarzyszeniem orkiestry” jest wymowny i nie przypadkowy. Partia orkiestry jest równoprawna, równoważna do partii dwóch solistów. To swoisty „pojedynek” pomiędzy orkiestrą a solistami. Koncert „Portret Podwójny” to utwór symfoniczny o rysach koncertu, to nie typowy koncert na solistę (solistów) z towarzyszeniem orkiestry. Partia orkiestrowa jest rozbudowana i technicznie wymagająca. Orkiestra to bynajmniej nie akompaniament dla solistów, a równoważny muzyczny partner. Warto podkreślić, że dotychczas nie powstał jeszcze żaden koncert na dwie gitary i tak duży symfoniczny skład orkiestrowy (potrójne instrumenty dęte blaszane, tuba, czterech perkusistów, harfa, czelesta).

FORMA:

Koncert składa się z czterech części, które stanowią monolityczną ponad 20-minutową całość. Wszystkie części płynnie przechodzą „attacca”.

Część pierwsza: „FANFARA” jest utrzymana w luźnej formie ronda wariacji. Wciąż powracający temat hejnału miasta Zielona Góra przeplatany jest z jego materiałem wariacyjnym. Ta część to przedstawienie i swego rodzaju „muzyczny portret” poszczególnych grup instrumentów oraz całości brzmienia orkiestry.

Utwór otwiera duet solistów (przedstawienie tematu), potem następuje triumfalne tutti orkiestry, po którym pojawiają się fanfary - grupa dęta: trąbki, puzony, tuba). Dalej materiał wariacyjny pojawia się w partiach kwintetu (smyczki - technika „pizzicato”) oraz grupy instrumentów dętych drewnianych (flety, oboje, klarnety, fagoty i kontra-fagot). Część pierwszą zamyka tutti orkiestry razem z solistami.

Muzycznym pomostem pomiędzy częścią pierwszą a drugą jest solo dwóch gitar płynnie przechodzące w solo harfy (lekko okraszone czelestą z towarzyszeniem perkusji).

Część druga: „ADAGIO” utrzymana jest w neoromantycznym, bardzo filmowym języku. Koncertmistrz wraz z towarzyszeniem kwintetu (smyczki) otwiera część. Temat główny pierwszy raz pojawia się w partii solowej wiolonczeli, poczym przechodzi do gitary II-giej i I-szej. Następuje przetworzenie, które po powrocie tematu głównego (tutti) płynnie (flažolet w partii wiolonczeli) łączy się naturalnie z częścią trzecią.

Część trzecia: „MOTO PERPETUO” inspirowana jest melodią ludową Górali Czadeckich „Powiadajom Ludzie”. To swoista muzyczna „przejażdżka” przez centrum tętniącego współczesnego miasta. To motoryczna część z nieustającym pulsem w post-minimalistycznym języku. Po trzech rosnących dynamicznie za każdym razem kulminacjach płynnie znika na rzecz kadencji.

Część czwarta: „CADENZA - FINALE” to rozbudowana kadencja duetu dwojga solistów oraz w finale koncertu kadencja orkiestry. Po raz ostatni powracają tematy ze wszystkich poprzednich części. Część trzecia jako łącznik do kadencji, temat części drugiej (tym razem oparty na flažoletach naturalnych) oraz temat hejnału z części pierwszej w formie polifonicznej (fugato). Kadencję kończą wirtuozowskie pasaże solistów (arpeggio „harfowe”, gamy, rasgueado), które prowadzą do igrze symfonicznego finału tutti orkiestry.

Nagranie zrealizowano podczas koncertu inauguracyjnego X Międzynarodowy Festiwal Gitarowy „Viva Guitarra” dnia 9 maja 2014 roku w Sali Koncertowej Filharmonii Zielonogórskiej

ORKIESTRA SYMFONICZNA FILHARMONII ZIELONOGÓRSKIEJ im. Tadeusza Bairda

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Zielonogórskiej istnieje od 1956 roku (koncert inauguracyjny odbył się 26 maja; dyrygował Mieczysław Tomaszewicz). Początkowo dużą część zespołu stanowili amatorzy, jednak z chwilą upaństwowienia orkiestry (w roku 1961) zaczęli ich zastępować zawodowi muzycy. Wtedy też zespół otrzymał własną siedzibę. Przez wiele lat kierował nim Zygmunt Hassa. W lutym 1974 roku (za czasów dyrekcji Kazimierza Morskiego) orkiestra zyskała status Filharmonii. W latach 1980 - 86 Filharmonią kierował Szymon Kawalla, często koncertujący wraz zespołem poza jego siedzibą - w różnych miastach Polski, a także poza jej granicami (b. NRD, b. ZSRR, na przełomie 1981/82 - tournée s po Hiszpanii i Włoszech w czasie którego zielonogórcy filharmonicy zostali przyjęci na audiencji u papieża Jana Pawła II). We wrześniu 1982 roku nadano Filharmonii imię Tadeusza Bairda - wybitnego współczesnego kompozytora polskiego. W roku 1986 dyrekcję oraz kierownictwo artystyczne objął Czesław Grabowski wraz z którym orkiestra odbyła kolejne tournée's artystyczne po Włoszech, Niemczech (gdzie występuje bardzo regularnie), byłym ZSRR, kilkakrotnie po Hiszpanii, Holandii, Danii i Francji. Nastąpiło ożywienie artystycznych kontaktów z landem Brandenburgii, współpraca i wspólne koncerty

z orkiestrami i chórami niemieckimi. Orkiestra rocznie daje 80 - 90 koncertów: symfonicznych, oratoryjnych, operowych, popularnych (w tym również edukacyjnych dla dzieci i młodzieży), a także uświetniających ważne wydarzenia i jubileusze. Filharmonia Zielonogórska jest organizatorem corocznych festiwali: Dni muzyki nad Odrą, Festiwalu Smyczkowego „Mistrzowie polskiej wiolinistyki”, Międzynarodowego Festiwalu Organowego oraz Dni muzyki wokalne. W swym dorobku artystycznym orkiestra posiada nagrania płytowe.

JACEK KRASZEWSKI

Urodził się w Szczecinie. W 1982 r. uzyskał z wyróżnieniem dyplom w Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu w klasie dyrygentury prof. Witolda Krzemińskiego. W latach 1978-1992 był skrzypkiem i dyrygentem w Operze i Operetce w Szczecinie, a od 1989 r. jej dyrektorem naczelnym i artystycznym. W tym czasie prowadził również działalność koncertową jako dyrygent Filharmonii Szczecińskiej i działalność dydaktyczną jako pracownik naukowy Akademii Muzycznej w Poznaniu. W latach 1993-1996 był dyrygentem w Teatrze Wielkim im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu, a w sezonie artystycznym 1994/95 pełnił w nim obowiązki dyrektora artystycznego. W latach 1994 - 2002 współpracował z Polską Operą Telewizyjną we Wrocławiu, z Polskim Teatrem Tańca w Poznaniu oraz z zespołem Ballet Classique de Paris, a od 1998 r. prowadzi polskoniemiecką orkiestrę młodzieżową „Pomerania”. Jako dyrygent jest częstym gościem polskich i za-granicznych zespołów symfonicznych i operowych. W latach 2005 - 2007 był zastępcą dyrektora ds. artystycznych w Operze na Zamku w Szczecinie. Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w szczecińskiej Akademii Sztuki.

MAREK PASIECZNY

Wielokrotnie nagradzany kompozytor i gitarzysta Marek Pasieczny (*1980), należy do jednego z najbardziej charakterystycznych gitarzystów swojego pokolenia. Jako kompozytor uplasował się w czołówce najbardziej popularnych i wpływowych światowych kompozytorów piszących na gitarę.

Poza karierą kompozytora i muzyka koncertującego, nie zaniedbuje drogi akademickiej. Posiada trzy tytuły magistra (w tym dwa brytyjskie), dwa tytuły studiów podyplomowych (brytyjskie). W latach 2000-2005 - student Akademii Muzycznej we Wrocławiu, którą ukończył z wyróżnieniem w 2005 roku. W latach 2006-2009 — odbył podwójne studia podyplomowe oraz mistrzowskie w zakresie kompozycji oraz wykonawstwa (gitarą) na „The Scottish Conservatory” w Glasgow (Szkocja), które ukończył z wyróżnieniem w 2009 roku.

W 2010 roku Pasieczny rozpoczął doktorat łączony (w zakresie wykonawstwa i kompozycji) na Central Queensland University w Brisbane oraz The Sydney University Conservatorium of Music w Australii. W 2012 roku powrócił do Europy. Obecnie kontynuuje studia doktoranckie oraz wykładakomozycję i orkiestrację na The UNIVERSITY OF SURREY, Guildford / London (Wielka Brytania).

Jako kompozytor, gitarzysta, wykładowca pojawia się regularnie na festiwalach w Europie (Polska, Francja, Niemcy, Czechy, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Grecja, Wielka Brytania, Włochy), Azji (Chiny, Japonia), Australii, Nowej Zelandii oraz Republice Południowej Afryki.

Współpracował z takimi muzykami jak: Pat Metheny (album „Upojenie”), Odair Assad, David Russell, Roland Dyens, Carlo Domeniconi, Kazuhito Yamashita, Clarice Assad, Pavel Steidl, Edoardo Catemario, Gabriel Bianco, Duo Melis, Aaron Shorr, Fali Pavri, Sylvia Sze-Hua Jen. Premiery w salach koncertowych takich jak: Sala im. W. Lutosławskiego w Warszawie, Wigmore Hall i Royal Albert Hall w Londynie, Katedra w Canterbury (U.K.), He Luting Hall oraz He Lv Ting Hall w Szanghaju (Chiny), Town Concert Hall w Fuji, Hamamatsu i Tokio (Japonia).

Twórca ponad 100 kompozycji na instrumenty solowe, zespoły kameralne, utwory orkiestrowe (w tym siedem koncertów). Współpracował i nagrywał z orkiestrami takimi jak: BBC Scotland, Scottish Ballett Orchestra, Royal Scottish National, „Aukso”, „Vratislavia”, Filharmonia Świątokrzyska, Filharmonia Zielonogórska, Shanghai Chamber Orchestra i inne.

Od 2004 roku współpracuje z wydawnictwami: PWM (Polska), Euterpe (Polska), Lathkill Music (Wielka Brytania), HomaDream (Japonia) oraz Les Productions D'Oz (Kanada).

Od lutego 2012 został przyjęty do grona „artystów D'Addario”, a w sierpniu pojawił się na okładce prestiżowego brytyjskiego Classical Guitar Magazine.

MICHAŁ STANIKOWSKI

Michał Stanikowski urodził się w 1982 roku w Poznaniu. W wieku 10 lat rozpoczął naukę gry na gitarze klasycznej. Od 1997 do 2001 roku uczył się w poznańskiej „Szkołe Talentów” w klasie prof. Piotra Zaleskiego, u którego kontynuował swoją edukację w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Następnie studiował podyplomowo w Akademii Muzycznej we Freiburgu w klasie prof. Sonji Prunnbauer, Master of Kammermusik w Akademii Muzycznej w Trossingen, w klasie prof. Michaela R. Hampla oraz „Klasę Solistyczną”, dostępną dla nielicznych i wybitnych artystów, w Akademii Muzycznej w Weimarze w klasie prof. Ricardo Gallena.

Michał Stanikowski jest laureatem 18 ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów muzycznych oraz został wyróżniony licznymi stypendiami, m.in.: „Stypendium Ministra Kultury i Sztuki”, „Stypendium Fundacji na Rzecz Dzieci”, „Stypendium Młoda Polska”, „Stypendium Fundacji Yehudi Menuhin Live Music” oraz „Stypendium Związku Wspierania Muzyki” w Trossingen.

Występował z recitalami w renomowanych salach koncertowych, takich jak: Studio Polskiego Radia S1 w Warszawie, Zamek Królewski w Warszawie, Letnia Rezydencja Króla Stanisława Augusta, Oratorium Marianum we Wrocławiu i wielu filharmoniach w Polsce. Podróże koncertowe poprowadziły go przez całą Europę. Występuje na wielu festiwalach gitarowych jako solista, również z towarzyszeniem orkiestr symfonicznych oraz pracuje w charakterze jurora konkursów gitarowych.

Od najmłodszych lat nagrywał dla radia i telewizji. W latach 2007-2008 wydane zostały licznym nakładem pierwsze dwie płyty artysty. W 2011 roku ukazał się jego kolejny album: „Vienna Guitar Recital” entuzjastycznie przyjęty przez krytyków.

Michał posiada w swoim obszernym repertuarze, utwory solowe, kameralne oraz koncerty na gitarę i orkiestrę. W roku 2009 wykonał jako pierwszy polski gitarzysta „Concerto Para una Fiesta”. Ten niezwykle wymagający od

wykonawcy i sporadycznie prezentowany publiczności koncert Joaquina Rodrigo został przedstawiony słuchaczom podczas „Warszawskiego Festiwalu Gitarowego”.

Michał Stanikowski jest zaangażowanym i uznanym nauczycielem. Pracę pedagogiczną rozpoczął w 2005 roku na Uniwersytecie we Freiburgu. W roku 2007 został wykładowcą Konserwatorium Muzycznego w Trossingen, którego jest obecnie wicedyrektorem. Jest również kierownikiem „Pre College u” we wspomnianej placówce. Od 2012 roku jest docentem gitary klasycznej w Akademii Muzycznej w Trossingen. Jego uczniowie są laureatami konkursów ogólnoniemieckich oraz międzynarodowych. Michał Stanikowski jest organizatorem koncertów, seminariów i festiwali muzycznych w Badenii i Wirtembergu, w południowych Niemczech.

Artysta koncertuje na mistrzowskiej gitarze australijskiego lutnika Jima Redgate’a.

Ważniejsze nagrody w konkursach:

- II Nagroda - Międzynarodowy Konkurs Gitarowy 2010, Olsztyn
- II Nagroda - Międzynarodowy Konkurs Gitarowy 2010, Enschede/Holandia
- III Nagroda oraz Nagroda Specjalna - Konkurs Iris-Marquadt 2010, Trossingen/Niemcy
- III Nagroda - Międzynarodowy Konkurs Gitarowy 2001, Weimar/Niemcy
- I Nagroda - Europejski Konkurs Gitarowy 2000, Velbert/Niemcy
- II Nagroda - Ogólnopolski Konkurs Gitarowy 2000, Poznań
- I Nagroda - Międzynarodowy Konkurs Gitarowy 1999, Sanok

Podziękowania

Zamówienie i nagranie kompozycji dedykowanej miastu Zielona Góra oraz Lubuskiemu Towarzystwu Gitarowemu mogło zostać zrealizowane tylko przy dużym zaangażowaniu i wsparciu finansowym Pana Prezydenta Janusza Kubickiego i Pani Wiceprezydent Wiolety Haręźlak, którym najserdeczniej dziękuję za okazane zaufanie.

Serdeczne podziękowania składam Markowi Pasiecznemu, Michałowi Stanikowskiemu, Jackowi Kraszewskiemu, Zbyszkowi Adamczakowi oraz Orkiestrze Symfonicznej Filharmonii Zielonogórskiej.

Serdecznie dziękuję Przyjaciółom, Partnerom oraz Sponsorom Lubuskiego Towarzystwa Gitarowego za okazaną życzliwość i niezawodność podczas dotychczasowych 10-ciu lat organizowania Międzynarodowego Festiwalu Gitarowego „Viva gitara”, którym tę płytę dedykuję.

Dziękuję oddanym sprawie promocji muzyki gitarowej Członkom naszego Stowarzyszenia za serce i wszelką pomoc przy realizacji festiwalowych projektów.

*Hanna Kewaliń
prezes LTG*

MAREK PASIECZNY

KONCERT - PORTRET PODWÓJNY

KONCERT „SYMFONICZNY” NA DWIE GITARY I ORKIESTRĘ SYMFONICZNĄ

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii Zielonogórskiej

JACEK KRASZEWSKI
dyrygent / conductor

MAREK PASIECZNY
gitarą / guitar

MICHAŁ STANIKOWSKI
gitarą / guitar

Realizacja nagrania: Zbigniew Adamczak, Lubomir Rotko
Mix i mastering: Zbigniew Adamczak
Zdjęcie z koncertu: Adam Golemberski
Opracowanie graficzne: Piotr Frąckowiak
Redakcja: Krzysztof Kowalik
www.ltg.com.pl

Copyright © 2014 Lubuskie Towarzystwo Gitarowe w Zielonej Górze

KONCERT - PORTRET PODWÓJNY

MAREK PASIECZNY

MAREK PASIECZNY

KONCERT - PORTRET PODWÓJNY

KONCERT „SYMFONICZNY” NA DWIE GITARY I ORKIESTRĘ SYMFONICZNĄ

- I. FANFARA (5:46)
- II. ADAGIO (4:43)
- III. MOTO PERPETUO (3:48)
- IV. CADENZA - FINALE (4:32)

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii Zielonogórskiej

JACEK KRASZEWSKI

dyrygent / conductor

MAREK PASIECZNY

gitara / guitar

MICHAŁ STANIKOWSKI

gitara / guitar

MAREK PASIECZNY

KONCERT - PORTRET PODWÓJNY

Copyright © 2014 Lubuskie Towarzystwo Gitarowe w Zielonej Górze

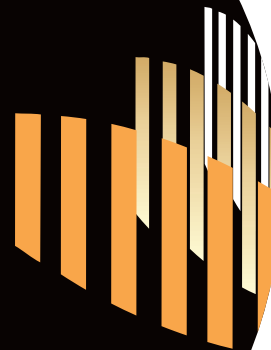

Regionálne Centrum
Animacji Kultury

MAREK PASIECZNY

KONCERT - PORTRET PODWÓJNY
ZIELONA GÓRA 2014

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Zielonogórskiej
JACEK KRASZEWSKI - dyrygent / conductor
MAREK PASIECZNY - gitara / guitar
MICHAŁ STANIKOWSKI - gitara / guitar

Copyright © 2014 Lubuskie Towarzystwo Gitarowe w Zielonej Górze